

на Іоанна, чи съ взели Господа отъ гроба. И като стигна по-преди Іоаннъ, наведиса, безъ да влѣзи вътре, и видѣ само плащаницы тѣ. Въ той часъ подеръ него достигна и Петръ; той влѣзи вътре въ гробъ и видѣ плащаницы тѣ на странѣ а рѣтата съ колото вѣше глава мъ завѣта, на дрѣгѣ странѣ свѣта. Послѣ влѣзи вътре и Іоаннъ, които видѣ и повѣрва. Послѣ това и двама са вратихъ въ Єерусалимъ. А архїереи тѣ като са научихъ това, дадохѫ пары на войскари тѣ на стражата, и гы надвмахѫ, да рекютъ, чи додѣто тѣ спѣли, дошли Іисусови тѣ оученици и мъ оукрали тѣлото. Той-зи гласъ раздадиса на Іудеите, обаче истина та надви лажъ тѣ; защо то Іисусъ подеръ вскръсеніе то си ависа живъ и на жены тѣ, и на Апостолы тѣ, и на дрѣги тѣ оученици: защо то въ растолниe на четвъредесатъ дни многажды излѣзи напредѣ имъ. —

§. 68. Четры тѣ Іисусовы авленїа та въ денѣ на вскръсеніе то мъ.

И въ сѫщій день на вскръсеніе то испърво ависа Іисусъ на Магдалинѣ Марїѣ, които го сѣкаше испърво, чи е градинаръ на градината, въ коато вѣши гробъ; обаче послѣ го позна отъ гласа, и приповѣда това на оученици тѣ: Второ са ави на жены тѣ, които са врацахѫ отъ гроба мъ, и които поздрави самъ Іисусъ и дади имъ дѣрзость, и гы прати, да рекютъ на оученици тѣ, да идватъ въ Галілея. Трето са ави на двама пѣтници, които отходахѫ на село Еимадъсъ, и отъ които єдина са именѣваше. Клеона: И четвърто са ави на оученици тѣ си въ того вечера като вѣхѫ събрани и сѣдѣхѫ вътре и вѣхѫ заключили и вратата си. Тогаймъ показа Іисусъ съ рѣцѣ си и крака си и ѹде напредѣ имъ. Раствори имъ оума, да развириятъ Писанія та, чрезъ вдыханіе то дади имъ благодать тѣ на Святаго дѣха и гы спредѣли на Апостолство то. —